

der findes en Form for Værneskatten, som er nogenlunde retfærdig, komme de vistnok til at vente længe, saa jeg haaber heller ikke, at det har andet end teoretisk Betydning, naar det drages ind i Debatten. For Resten maa jeg sige til en æret Kollega her, der mente, at det ogsaa var dem, der havde legemlige Fejl, der skulde underkastes Værneskatten, at jeg har forstaaet det, saaledes som ogsaa den sidste ærede Taler antydede, at det nærmest var dem, som vare fuldt tjenstdygtige, men som trak sig fri, som de jo kunne, efter at vi nu have ophævet den almindelige Værnepligt.

Med Hensyn til selve Lovforslaget, som jo er det samme som det, der forelaa i Fjor, vil jeg sige over for den højtærede Minister, at det jo er meget beskedent i sine Fordringer, og at dette maaske kan være rigtigt, for saa vidt der da maaske er mere Haab om at faa det gennemført, men jeg vil ikke nægte, at jeg finder det for beskedent. Imidlertid er jeg vis paa, at Underofficersklassen som saadan i sin Helhed vil være taknemmelig for selv det mindste Fremskridt, som sker, saa naar jeg paapeger dette, er det ikke i mindste Maade for at hemme Vedtagelsen af Lovforslaget, tværtimod, men jeg finder det dog rigtigt, da jeg har 30 Aars Kendskab til denne Klasse, at sige rent ud, at det er meget beskedent, efter min Formening for beskedent. Jeg mener ogsaa, at naar man skulde gaa til en Lønningsforbedring, en virkelig Lønningsforbedring for Underofficersklassen, kunde det være rigtigt at optage enkelte andre Spørgsmaal ved Siden deraf, Spørgsmaal, som staa i nøje Forbindelse dermed. Jeg skal nævne et enkelt af dem, men det er ganske vist ogsaa et af de væsentligste, det er Indkvarteringsspørgsmaalet. Det er i høj Grad ubilligt, som det er nu, idet Staten viser sig som en Blodsuger af allerhøjeste Rang i Retning af at tage Kvartergodtgørelse. Forholdet er jo dette, at naar en Sergent bliver gift og faar Bolig i Byen, eller naar han ligger i Garnison, hvor der ikke findes Kaserne, faar han, hvis han er paa yngst Lønning, 3 Kr. i Huslejegodtgørelse, og naar han er paa ældst Lønning 7 Kr. Men naar han bor i Kasernen, faar han ikke alene ikke denne Godtgørelse, men maa yderligere give 5 Kr. af den smalle Lønning, han har i Forvejen. Det bliver altsaa for Sergenter paa yngste Gage 8 Kr., de maa give i Husleje. Naar man nu husker, at Forholdet er det, at man er tvungen til at bo indtil 4 Mand paa et lille Værelse. — nu skal jeg ærlig vedstaa, at

Humaniteten medfører, at der gennemgaaende kun bor to, hvilket allerede er en for meget — bliver det dog et meget betydeligt Beløb for en Komfort, der sandelig er af den Natur, at et Herskab, der er lidt humant tænkende, hverken vilde byde sin Kusk eller sin Tjener det. Jeg vil slet ikke tale om, at naar de ligge paa Skolen, altsaa paa Skyde- eller Gymnastikskolen, i Antal af 12—16, bliver det akkurat det samme; Staten gør sig i Virkeligheden rigelig betalt. Jeg turde maaske gøre den Bemærkning, at naar der ofte findes den Tro, at de militære Bygninger rumme en stor Kapital, som der slet ikke bliver betalt noget for, vil man se, at naar det drejer sig om Indkvarteringsforhold for Underofficerer, maa der betales i allerhøjeste Grad. Jeg nævner det blot, det er jo muligt, at det ikke lader sig gøre at finde en Ordning af disse Forhold ved denne Lejlighed, men der er ikke saa let en anden Lejlighed til at paapege disse Forhold, som virkelig kunne trænge til en Ændring. Jeg mener, det ikke er for meget at forlange, at en Befalingsmand af den Art fik sit Værelse selv, og jeg vil blot gøre opmærksom paa, at det mærkelige Forhold er det, at der kan komme til at ligge saadanne to Folk sammen som f. Eks. en Underofficer paa 40 Aar, der endnu er Sergent — det er han som oftest, maaske endogsaa normalt — og saa en paa 20 Aar, der ogsaa er Sergent. Det er ikke to, som egne sig saa overdrevent godt til at dele Værelse sammen. Man vil af disse korte Træk se, at Indkvarteringsspørgsmaalet ogsaa kunde trænge til nærmere Eftersyn. Det kunde vel ogsaa være rigtigt her ved denne Lejlighed at afskaffe Brøddelingen. Nu er der sket en Ændring derhen, at man kan vælge — saa for saa vidt har det mindre Betydning — om man vil have Brødpenge eller Brød. I øvrigt vil jeg sige, at under normale Garnisonsforhold synes der ikke at være nogen Grund til, at en Del af Lønningen betales *in natura*. Ja, jeg skal indskrænke mig paa dette Omraade til disse enkelte Træk, det er kun for at vise dem, som faa med dette Lovforslag at gøre, at der er en hel Del, som trænger til alvorligt Eftersyn, og jeg mener, at Tidsaanden og Forholdene ere saa langt fremskredne, at Underofficersklassen kunde trænge til og kunde haabe og vente, at man her i Tinget vilde gøre, hvad der kan gøres for at bringe dem paa nogenlunde lige Fod med andre Bestillingsmænd i andre Samfundsklasser, da de dog baade med Hensyn til det, der fordres af